

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.IV-Sl-1540/70
od 6.I 1971.

Vijeće: Gabro Badovinac, Franjo Gložinić, prof.dr Branko Jakaša

Cestovni saobraćaj - Naknada za prekoračenje dopuštenog opterećenja ceste - Načini mjerenja opterećenja ceste - Poduzeće za ceste je ovlašteno donositi tarife za naknadu prekoračenja dopuštenog opterećenja, ili tu naknadu utvrditi ugovorom sa zainteresiranimima

Tužitelj je poduzeće za ceste, a tuženik je autotransportno poduzeće. Tužitelj u tužbi navodi da mu je tuženik obavezan platiti naknadu za prekoračenje dopuštenog opterećenja ceste. Tuženik se tužbenom zahtjevu protivi navodeći da nije točno utvrđeno dopušteno prekoračenje, budući da je ono ustanovljeno mjerenjem na vagi, a prema izvještaju i ekspertizi Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu takav način mjerenja nije pouzdan, jer da ide do 40% na štetu vozara. Osim toga ističe da je tužitelj odredio visinu naknade prema svojoj tarifi na što nije ovlašten. Po zakonu se ta naknada utvrđuje ugovorom između poduzeća za ceste i zainteresiranika.

Prvostepeni sud je udovoljio tužbenom zahtjevu, a drugostepeni je potvrdio prvostepenu presudu iz slijedećih razloga:

Rješavajući spor prvostepeni sud je utvrdio sve činjenice i proveo sve dokaze odlučne za pravilno rješenje spora, pa je na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donio presudu, koju je jasno i iscrpno obrazložio. Tako utvrđeno činjenično stanje i obrazloženje pobijane presude ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Prigovor žalbe da sud na temelju utvrđenog činjeničnog stanja obzirom na nalaz i mišljenje Fakulteta strojarstva i brodogradnje u Zagrebu da način vaganja nije ispravan, i da takav način vaganja daje netačne rezultate na štetu vozara i do 40%, te na temelju potvrda poslovnih udruženja vozara, "Transportkomerc" iz Zagreba i "Bosnatransport" iz Sarajeva, nije mogao pokloniti vjeru svjedocima jer nema osnove. Način utvrđivanja težine osovinskog pritiska prema rezultatima kako ga je dao Fakultet strojarstva i brodogradnje u Zagrebu u stvari je točan, tj. da je vaganje za 40% više u težini na štetu vozara kad se važe samo jedna strana vozila. Međutim iz provedenog postupka i pruženih dokaza od strane tužitelja jasno slijedi da vaganje u predmetnim slučajevima nije vršeno na takav način kako to u svom ispitivanju daje Fakultet strojarstva i

brodogradnje Zagreb, već je vršeno specijalnom vagom koja je bila u razini kolovoza i na kojoj su bila oba kotača, odnosno osovine. Takav način utvrđivanja težine, odnosno osovinskog pritiska ne može pokazivati razliku u rezultatu, što je utvrdio i prvostepeni sud. Jedino bi mogla biti utvrđena neispravnost odnosne vage kojom je Saobraćajni inspektorat vršio vaganje. Međutim sud je ispravnost vage utvrdio na temelju atesta Kontrole mjera i plemenitih metala u Ljubljani, a atest je vrijedio za odnosnu godinu u kojoj su vršena mjerenja. Ni tokom spora, a ni u žalbi tuženi nije dokazao da je odnosna vaga bila neispravna, pa je stoga prvostepeni sud osnovano uzeo da su mjerenja bila vršena na pravilan način i ispravnom vagom.

Što se tiče prigovora tuženoga u pogledu visine naknade, taj prigovor takodjer nema osnove, jer je visina naknade obračunata na temelju tarife tuženoga, a u propisima koji se odnose na utvrđivanje štete ne postoji propisana bilo kakova visina naknade, već je to određeno i prepušteno odnosnim cestovnim poduzećima da visinu naknade za prekoračenje gabarita utvrđuju ugovorom ili odnosnim tarifama.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda br.IV-P-844/70
od 4.XII 1970.

Vijeće: Gabro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša, Tomo Husain

Sudar pomorskih brodova - Sudar ratnog broda s brodom trgovačke mornarice - Za sudar je kriv ratni brod koji naredi brodu trgovačke mornarice da se udalji iz zabranjene zone, pa bez istaknutih brodskih svjetala stane na položaj gdje je mogao očekivati da će skrenuti brod trgovačke mornarice, pokoravajući se nalogu ratnog broda - Okolnost da je kormilar trgovačkog broda od strane pomorskoupravnih organa proglašen krivim što je trgovački brod ušao u zabranjenu zonu, ne utječe na krivnju ratnog broda za sudar u gore navedenom smislu.

Tužitelj je osiguravajući zavod, a tuženi je SFRJ (Državni sekretarijat za narodnu obranu).

Tužitelj navodi da je on, nakon što je isplatio osigurninu svomu osiguraniku brodo vlasniku, stupio u osiguranikovu pravnu poziciju i tako stekao tužbeni zahtjev od tuženika. Svoj tužbeni zahtjev obrazlaže činjenicom da se